

**Сценарій Дня Перемоги:
"День пам'яті та надії"**

Підготувала: Аксюк Н.М.

Вчитель

Щороку в травні ми відзначаємо День перемоги. Дорогою ціною заплатив український народ за участь у найстрашнішій за всю світову історію війні **1941-1945** рр. Не щезне в пам'яті людській, не йде в забуття великий подвиг і велика трагедія нашого народу - його битва, його перемога над фашистами. Можна по-різному ставиться до **Великої Вітчизняної війни**, по-різному її називати, але хіба можна забути тих, хто віддав своє життя для щастя інших. Урок мужності присвячений пам'яті жертв **Другої світової війни** - це лише маленька часточка великої данини пошани полеглим.

1-й учень.

*Ніхто не забутий;
На попіл ніхто не згорів:
Солдатські портрети на вишитих крилах пливуть.
І доки є пам'ять в людей і живуть матері,
Допоки й сини, що спіткнулись об кулі, живуть.*

2-й учень

*їх прийняла війна, лишивши списки
загиблих у праведнім бою,
застигли в тузі обеліски,
в гранітнім каміннім строю.*

1-й учень

*Пам'ятайте, друзі, цих людей довіку,
Тих, хто повернувся і поліг в боях.
І вклонімося всі ми низько до землі їм,
Квітами устелим їх тернистий шлях.*

Вчитель

Нелегке наше сьогодення не може заступити радості приходу весни, а разом з нею і **Дня Перемоги**. Цей день залишиться для нас завжди затьмареним від гіркоти втрат і осяяний сонцем Перемоги. Його наближували, як могли, люди, котрим було дуже нелегко в ті воєнні літа і яким найважче сьогодні. У довічному боргу наше покоління і перед тими ветеранами війни, кому пощастило пройти через чорнило битв і дожити до світлого **Дня Перемоги**. Все менше їх залишається в життєвому строю. Даються взнаки і опалена війною молодість, сирі окопи і бліндажі, голод і холод, хвороби і рани. їхні груди вкриті медалями, на скронях - сивина. Але вони пам'ятають ті страшні часи, хоч часто їм і не хочеться про них згадувати.

Вчитель.

Мільйонам людей назавжди вривався в пам'ять перший день Великої Вітчизняної війни. Чорною тінню фашистської навали, димом пожеж, смертю і руїнами звалився він на нас. І враз неділя 22 червня 1941 року, мирний день відпочинку, обернувся довгими роками страждань.

2-й учень

*Спинись, проклятий супостате,
На світ востаннє подивись:
За тіло матері розп'яте
Сини на пару піднялись.*

1-й учень

*У бій за наші ниви,
За ясний сміх дитячий,
За юний спів щасливий,
За славний труд гарячий.
Вперед, полки суворі,
Під прапором свободи,
За наші ясні зорі,
За наші тихі води.*

2-й учень

*Сонце палило нестерпно, Гнулось садове гілля.
Падали яблука в серпень, Глухо стогнала земля.
Рвали снаряди їй груди. Всюди гриміла війна,
Падали скошені люди, їх не щадила війна.*

1-й учень

Мільйони людей забрала Велика Вітчизняна війна. Це важко усвідомити. Смерть однієї людини - це трагедія. А коли мільйони... Загиблим не болять. У живих продовжують кровоточити рани: у ветеранів, які втратили своїх друзів-однополчан, рідних і близьких, душі, які простріляні похоронками, у рано посивілих дітей війни, які не побачили своїх батьків і пережили пекло окупації.

Вчитель.

Тільки на окупованій території СРСР фашисти замучили й знищили близько 10 млн. мирних жителів, в тому числі жінок, дітей, людей, похилого віку. Скрізь окупанти вводили примусову рабську працю з каторжним режимом. Мільйони людей, яких вивезли до Німеччини або залишили на окупованій території, утримувалися в неволі, як раби в давнину...

1-й учень

" Березень, 12, Ліозно, 1943 рік. Дорогий, добрий татусю!

Пишу я тобі листа з німецької неволі. Коли ти, татусю, будеш читати цього листа, мене в живих не буде. І моє прохання до тебе, батьку: покарай німецьких кровопивць. Це заповіт твоєї помираючої доні.

Кілька слів про маму. Коли повернешся, маму не шукай. Її розстріляли німці. Коли допитувалися про тебе, офіцер бив її нагайкою по обличчю. Мама не витерпіла і гордо сказала: "Ви не злякаєте мене побоями. Я впевнена, що чоловік повернеться назад і викине вас, підлих загарбників, звідси геть." І офіцер вистрелив мамі в обличчя...

Татусю, мені сьогодні виповнилося 15 років, і якщо б зараз ти зустрів мене, то не впізнав би свою доню. Я стала дуже худенька, мої очі запали, коси мені постригли наголо, руки висохли, схожі на граблі. Коли я кашляю, з рота йде кров - мені відбили легені.

... я рабиня німецького барона, працюю у німця Шарлена прачкою, перу білизну, мию підлогу. Працюю дуже багато, а їм два рази на день в кориті разом з свинями.

Живу я в сараї де дрова, в кімнату мені заходити не можна. Два рази я втікала від господарів, але мене знаходив їхній двірник. Тоді сам барон зривав з мене сукню і бив ногами. Я втрачала свідомість. Потім на мене виливали відро води і кидали в підвал. Тільки смерть врятує мене від жорстоких побоїв.

*Не хочу більше мучитися рабинею у проклятих, жорстоких німців... тату, відомсти за маму і за мене. Прощавай, добрий татусю, йду помирати...
Твоя доня "*

Вчитель.

А скільки матерів, сестер, коханих чекали і не дочекалися своїх синів, братів, чоловіків. У народі надаремно кажуть, що час не владний над материнським горем. І скільки б не минуло років і десятиліть від того недільного ранку, коли пролунало страшне слово "війна", вони ніколи не принесуть спокою матерям, діти яких віддали найдорожче - життя у боротьбі з фашистськими загарбниками.

1- й учень

*До тебе, людино, звертаюсь:
Залиш на хвилинку щоденні турботи.
З собою побудь у глибокій скорботі,
Згадай чоловіка, товариша, брата,
Дружину, сестру чи посивілу матір.*

2- й учень

*перед трагічною хвилиною мовчання
словами говорити неможливо.
Оця хвилинка більше нам розкаже,
Ніж тисячі, а чи мільйони слів.
Солдатів подвиг, про який сьогодні
Дізнались ми, не вимовить словами,
А тільки серцем можна це сказати,*

*Але воно, на жаль, не має мови,
Лиш має біль. І тому я прошу
Солдатів пам'ять вшанувати мовчанням.*

Хвилина мовчання.

Учень

*У тиші урочистій до Пам'яті йдем,
Що в серці відлунює грізно.
У святому мовчанні над Вічним вогнем Схиляється наша Вітчизна.
Уклонимось тим, хто поліг у бою,
Хто покорив землю рідну собою.
Усім поіменно, хто впав у бою,
Хто відстояв нашу свободу.
Згадаємо всіх поіменно,
Серцем згадаємо своїм.
Це потрібно не мертвим,
Це потрібно живим.*

8 травня 1945 року представники німецького верховного командування підписали в Карлсхорсті (передмістя Берліна) акт про капітуляцію збройних сил фашистської Німеччини. Ворог здався. Переможне завершення Великої Вітчизняної війни значило крах гітлерівського "нового порядку", звільнення поневолених народів Європи, врятування світової культури і цивілізації від фашизму. **День 9 травня став Днем Перемоги**, великим святом всього людства.

Вчитель.

*Упав Берлін. Іще боями гула розвихрена земля,
а вже з барвистими квітками вступила тиша на поля.
І сходить мир на доли й води і в гарячковий стук сердець.
Удари з заходу і сходу сказали ворогу: "Кінець!"
Кінець! Незборна правди сила, замовк гармат охриплий спів.
Кінець. І тиша оглушила людей, що звикли до громів.
І всі звели до сонця чола, що довго снилось їм у млі.
І стало тихо так навколо, мов не було іще ніколи
такої тиші на землі.*

